

La llarga nit del 6-J: Joan Lerma analitza els primers resultats acompanyat de destacats militants socialistes.

RAFA GIL

ACTUALITAT

PSPV-PSOE, els perquè d'una derrota

Pronòstic reservat

El 6-J, els socialistes valencians celebraven amb menys alegria que altres companys el triomf de Felipe González. El País Valencià, un dels feus socialistes més inexpugnables, havia canviat de color i, per primera volta, un partit de dreta, el PP, era el més votat.

Fer la prova era senzill i inevitable. Amb el mateixos vots que va traure en les passades eleccions generals, el PSOE perdria la majoria absoluta amb la qual governa còmodament a les Corts Valencianes. El Partit Popular seria la formació més votada. Només un pacte entre socialistes i Esquerra Unida podria evitar que la dreta governara al País Valencià.

La baixada dels socialistes valencians ha estat la més important de l'estat espanyol i augura unes eleccions autonòmiques molt més mogudes que les anteriors. Poblacions tan importants com Xàtiva, Gandia, Ontinyent o Alzira han perdut les majories socialistes que els eren característiques. A l'endemà de conèixer-se el resultat, la cúpula del PSPV-PSOE començava a parlar de canvis. El secretari general, Joan Lerma, posava el dit a la ferida i afirmava que

hauria d'haver estat més reivindicatiu davant de Madrid. En un any ple de celebracions que no han arribat al País Valencià més que en forma de caricatura (el festival de l'OTI), les cessions a la política aplicada des de l'estat han estat, una de les causes que més han perjudicat la imatge dels socialistes valencians. Afectats per la política agrària i de la petita i mitjana empresa, entre altres, molts sectors socials valencians no han compartit la peculiar "solidaritat" del seus governants valencians. El Partit Popular ha pogut així encapçalar les reclamacions dels agricultors o la demanda de l'AVE per a València, mentre el PSOE callava sota les ordres de Madrid.

Però la falta de reivindicació i d'aplicació d'una política valenciana no ha estat l'única causa del descens socialista. Tot i que els seus líders li lleven importància, els problemes interns d'un partit que ja té

per costum soterrar, caiga qui caiga, les discrepàncies, han danyat la imatge pública socialista de manera clara. Els resultats a la Ribera, Castelló o Alacant no poden entendre's sense tenir en compte els conflictes que han enfrontat els socialistes entre ells mateixos.

Al còctel, ja de per si explosiu, format per la submissió a les decisions de Madrid i els problemes interns caldrà afegir també la mateixa imatge donada per les institucions en mans socialistes i, en especial, la mateixa Generalitat. Conselleries amb greus problemes interns, noms i personalitats incapaçs de seduir l'electorat que veu com, any rere any, les cares de la llista socialista són sempre les mateixes. EL TEMPS ha analitzat per separat els vuit elements que, junts, han posat la salut del PSPV-PSOE en pronòstic reservat.

Jordi Sebastià